

Sygn. akt II PZ 29/09

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Roman Kuczyński (przewodniczący)

SSN Katarzyna Gonera

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Z. C.

przeciwko PKP CARGO S.A. Zakładowi Taboru w C.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 20 stycznia 2010 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Najwyższego

z dnia 8 października 2009 r., sygn. akt II BP 5/09,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 8 października 2009 r. w sprawie II BP 5/09 odrzucił skargę pozwanej PKP CARGO S.A. Zakładu Taboru w C. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Z. z dnia 18 listopada 2008 r., którym oddalono apelację pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego w Z. z dnia 22 września 2008 r. zasądającego na rzecz powódki Z. C. kwotę 1.434,75 zł wraz z odsetkami.

W dniu 23 listopada 2009 r. wpłynęło do Sądu Najwyższego zażalenie na postanowienie z dnia 8 października 2009 r odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku, sporządzone przez pełnomocnika

strony pozwanej. Skarżący zarzucił „błędne przyjęcie przez Sąd, iż w treści skargi nie powołano przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, podczas gdy z treści skargi wynika, iż zaskarżone orzeczenie jest niezgodne z art. 30 § 1 pkt 1 k.p.” i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz przyjęcie skargi do merytorycznego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kodeks postępowania cywilnego ustanawia jednolity system zaskarżania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych, opierający się na zasadzie dwuinstancyjności. Przeciwko prawomocnym orzeczeniom Sądu drugiej instancji może być nadto skierowana do Sądu Najwyższego skarga kasacyjna (art. 398¹ § 1 k.p.c.), albo zażalenie (art. 394¹ § 1 i § 2 k.p.c.), które to środki odwoławcze mają charakter nadzwyczajny. Dopuszczalność poszczególnych środków odwoławczych lub zaskarżenia oraz ich warunki są w sposób wyczerpujący unormowane w przepisach postępowania cywilnego, a zatem ich wniesienie jest możliwe tylko wówczas, gdy Kodeks dopuszcza od danego rodzaju orzeczenia oznaczony środek odwoławczy, czy inny środek zaskarżenia. Przepisy Kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują możliwości wniesienia jakiegokolwiek środka odwoławczego od orzeczenia Sądu Najwyższego, a zatem zażalenie sporządzone przez pełnomocnika pozwanego jako skierowane przeciwko postanowieniu Sądu Najwyższego jest niedopuszczalne, wobec czego podlega odrzuceniu (art. 394¹ § 3 w związku z art. 398²¹ k.p.c. oraz w związku z art. 373 k.p.c.).